

ความทั่วไปเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก

ความนำ

นับตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ ๑๘ เป็นต้นมา ลัทธิการค้าระหว่างประเทศแบบ free trade ได้เป็นไปโดยเสรี และมีอิทธิพลครอบงำไปทั่วโลก ซึ่งประเทศอังกฤษ เป็นเจ้าตำหรับในลัทธินี้ ต่อมาในศตวรรษที่ ๒๐ โดยเฉพาะนับแต่ระยะหลังสงคราม โลกครั้งที่สอง เป็นต้นมา ฐานะทางเศรษฐกิจของโลกต้องบังคับให้ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอังกฤษต้องทอดทิ้งลัทธิการค้าโดยเสรีเสีย และหันมาใช้วิธีตรงกันข้าม คือ การควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ทุกประเทศต่างมีนโยบายเศรษฐกิจและการค้า ละม้ายคล้ายคลึงกัน คือ การประหยัดเงินตราต่างประเทศ โดยสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศในอัตรายอด และเฉพาะในสิ่งที่จำเป็นแก่การครองชีพหรือพัฒนาประเทศ แต่ในขณะเดียวกัน ต่างก็พยายามส่งเสริมให้มีการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในต่างประเทศให้มากขึ้น และเพื่อที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว แต่ละประเทศต่างก็ดำเนินการค้า ด้วยวิธีปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน คือ มีการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ โดยวิธีหัน นำสินค้าบางอย่างเข้ามาอย่างเด็ดขาดบ้าง จำกัดหรือควบคุมเงินตราต่างประเทศ สำหรับการส่งสินค้าเข้ามาบ้าง และจำกัดปริมาณ มูลค่า หรือชนิดของสินค้าที่จะส่งเข้ามาจากต่างประเทศบ้าง ส่งเสริมการผลิตภายในประเทศ ชักชวนนายทุนต่างประเทศ มาลงทุนในกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้ประชาชนนิยมบริโภค หรือใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศ และแนะนำให้ประชาชนประหยัดการใช้จ่าย ส่งเสริม สินค้าขาออกไปจำหน่ายในต่างประเทศให้มากขึ้น โดยหาทางลดต้นทุนสินค้าให้ต่ำลง เจรจาทำสัญญาการค้ากับประเทศต่าง ๆ เพื่อหาโอกาสแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกัน แต่การส่งสินค้าไทยออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ แต่เดิมรัฐไม่ได้เข้า เกี่ยวข้องในคุณภาพหรือปริมาณของสินค้าที่พอกำในประเทศไทยนำออกไปจำหน่ายเลย เพราะยังไม่เคยมีการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้ามาก่อนอย่างจริงจัง กล่าวคือ รัฐยังไม่ได้ออกกฎหมายมาดำเนินการในเรื่องนี้ เพียงแต่พอกำส่งออกจะต้องเสียภาษีที่ด่านศุลกากร เท่านั้นที่ส่งสินค้าออกไปได้แล้ว ครั้นเวลานานต่อมา พอกำบางคนต้องการกำไร มากโดยลงทุนแต่น้อย ก็คิดปลอมปน เปลี่ยนแปลงสินค้าให้มีคุณภาพและขนาดน้ำหนัก ตลอดจน การบรรจุ หีบห่อ ญกมัต สินค้าที่จะส่งออกไปไม่ถูกต้องตามสภาของสินค้า จนเมื่อสินค้าไปถึงมือผู้ซื้อในต่างประเทศแล้ว พบมีเรื่องท้อว่าขอให้ผู้ส่งสินค้าชดเชยค่าเสียหายที่ส่งสินค้าไม่ ตรงตามคุณภาพหรือน้ำหนัก หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงเศรษฐกิจ

• Eric Roll, A History of Economic Thought, (New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1961), pp. 142 - 150.

๒ Stephen Enke, Virgil Salera, International Economics, (New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1957), passim.

ก็ไม่สามารถจัดการอะไรได้ เพราะไม่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ หรือจะทวงตึงพอดค้าผู้ส่งออก ที่ส่งสินค้าผิดคุณภาพหรือขาดน้ำหนักให้ชดเชยค่าเสียหายก็ทำไม่ได้ เพราะพอดค้าที่ถูกกล่าวหา อาจเฉยเมยหรือเลิกกิจการไป หรือหายหน้าไปเสียเฉย ๆ เหตุเหล่านี้ทำให้สินค้าไทย ขาดความนิยมเชื่อถือในต่างประเทศโดยคอคอดมา ประกอบกับในยุคนี้ ประเทศต่าง ๆ ได้ เข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบการค้า มีเงื่อนไข และวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้าระหว่าง ประเทศ ตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ หากรัฐบาลไทยไม่รีบแก้ไขโดยรีบจัดและควบคุมมาตรฐาน สินค้าขาออกให้เหมาะสม ยิ่งปล่อยให้สถานการณ์ดังกล่าวเป็นอยู่ตามสภาพเดิม อีกในไม่ช้า สินค้าออกของไทยในตลาดต่างประเทศก็จะค่อย ๆ ลดจำนวนลง จนที่สุดผู้ซื้อและผู้บริโภคใน ต่างประเทศจะไม่นิยมและระงับการติดต่อซื้อขายกับประเทศไทยต่อไป ฉะนั้น รัฐบาลจึงได้ ออกกฎหมายเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกขึ้น ซึ่งจะได้อธิบายถึงความสำคัญ และลักษณะของการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกอย่างจริงจังตามกฎหมายโดยลำดับ

ความสำคัญของการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก

กล่าวโดยทั่วไป ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ นั้น อาจแยกออกพิจารณาอย่าง กว้าง ๆ ได้เป็น ๒ ประการ คือ (๑) ความสำคัญของผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานจัด และควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก และ (๒) ความสำคัญของการจัดและควบคุมมาตรฐาน สินค้าขาออกที่มีต่อรัฐ ซึ่งจะได้อธิบายพิจารณาตามลำดับต่อไป

ความสำคัญของผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก

ความสำคัญของการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกมีผล กระทบกระเพื่อน ผู้เกี่ยวข้องหลายพวก ในขั้นแรกได้แก่ผู้ทำการกาษาออก (Exporter) ผู้ประกอบธุรกิจ ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า (Surveyor) และผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า (Inspector) สามพวกแรกนี้จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการบริหารงานการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออก ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ฉะนั้น ถ้าการบริหารงานดังกล่าว ไม่มีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องทั้ง ๓ พวกดังกล่าวนี้ดำเนินกิจการของตนไม่ สะดวก เสียค่าใช้จ่ายมาก โกงกำไรและรายได้น้อย และการส่งสินค้าออกจะล่าช้าเกิดผล เสียหายต่อไปอีก จึงกระทบกระเพื่อนถึงผู้เกี่ยวข้องในขั้นต่อไป คือ ผู้ซื้อและผู้บริโภคใน ต่างประเทศได้รับสินค้าไม่ตรงตามความต้องการ หรือได้รับสินค้าไม่ทันเวลาจนหมดความ ต้องการ ก็อาจระงับการสั่งซื้อสินค้าไทยเสียก็ได้ ผู้ทำการกาษาออกก็ติดต่อกหาตลาดไม่ได้ กระทบกระเพื่อนไปถึงกลสิกร และเจ้าของโรงงาน ผู้ผลิตสินค้านั้นต้องลดการผลิตให้ทยอยลง หรือระงับการผลิตเลย ในกรณีที่ไม่มีการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาแล้ว เป็นผลให้ต้องหยุดงานในโรงงาน หรือเลิกโรงงาน คนงานและกรรมกรประสบการไร้งานไม่มีอาชีพ ฉะนั้น การบริหารงาน

เกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกจึงมีความสำคัญยิ่งต่อผู้เกี่ยวข้องตามที่กล่าวมานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อกสิกร เป็นจำนวนหลายล้านคน

ความสำคัญของการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกที่มีต่อรัฐ

ความสำคัญของการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกที่มีต่อรัฐ นับได้ว่าสำคัญที่สุด กล่าวคือ ถ้าการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกมีประสิทธิภาพ ทำให้สินค้าไทยออกไปสู่ตลาดต่างประเทศมาก จนมีชื่อเสียงและรักษาตลาดต่างประเทศไว้ได้แล้ว คุณภาพของประเทศไทยที่เคยขาดคุณมากก็จะขาดคุณน้อยลง หรือทำให้คุณภาพของประเทศไทยเกินดุลหรือได้เปรียบในเชิงการค้ากับต่างประเทศ อันเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศมั่นคง เนื่องด้วยความสำคัญดังกล่าวนี้ นอกจากรัฐบาลจะได้ออกพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกของประเทศแล้ว ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน รัฐบาลก็ได้วางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ระหว่างระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๖ และถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งมีพระบรมราชโองการประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๓ ดังกล่าวแล้วในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้า มีข้อความสำคัญ ดังนี้

...การปรับปรุงระบบการจำหน่าย

- (๑) วางมาตรฐานและระบบการตรวจสอบมาตรฐานของสินค้า โดยเฉพาะสินค้าขาออกประเภทสำคัญ ๆ
- (๒) ช่วยรักษาระดับราคาของพืชผลและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ ๆ เพื่อให้ผู้ผลิตมีกำลังใจที่จะขยายหรือรักษาระดับของการผลิต แต่ทั้งนี้ต้องสัมพันธ์กับการปรับปรุงประสิทธิภาพของการผลิต และความคงการของตลาด...
- (๓) ส่งเสริมการส่งสินค้าออกนอกประเทศ...

เกี่ยวกับเรื่องดุลการค้าระหว่างประเทศอันเป็นผล เนื่องมาจากการที่มีสินค้าออกส่งไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และมีชื่อเสียงเป็นที่ไว้วางใจของผู้ซื้อ เพื่อประเทศไทยจะได้รักษาตลาดในต่างประเทศไว้ได้ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้เน้นความสำคัญไว้ว่า

ประกาศพระบรมราชโองการ, "เรื่อง แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ" วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๔, ราชกิจจานุเบกษา, (ฉบับพิเศษ), เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๔๕, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๔, หน้า ๑๕.

...จะรักษาคุณภาพการระหว่างประเทศให้อยู่ในระดับที่อำนวยความสะดวกเสริมธุรกิจของประเทศ โดยสังเกตและศึกษาความเคลื่อนไหวของการค้ากับตลาดสำหรับสินค้าสำคัญเพิ่มเติมในต่างประเทศ ประมาณว่ามูลค่าสินค้าขาออกและมูลค่าสินค้าขาเข้าในอนาคต ควรเพิ่มในอัตราร้อยละสี่ต่อปี...
 ดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกมีความสำคัญต่อรัฐเป็นอย่างมาก จนถึงกับรัฐบาลต้องออกเป็นกฎหมาย และระบุเรื่องไว้ในแผนพัฒนาการเสริมธุรกิจแห่งชาติ

ลักษณะของการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกของประเทศไทย

การบริหารงานเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกของประเทศไทยโดยรัฐออกกฎหมายขึ้นมาบังคับ เรียกว่าพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกอย่างแท้จริง นับว่าเป็นของใหม่สำหรับประเทศไทย ซึ่งมีอายุแห่งการบริหารงานมาเพียงสองปีเศษเท่านั้น แต่ก่อนที่จะมีกฎหมายดังกล่าว รัฐบาลได้ดำเนินการควบคุมสินค้าขาออกบางชนิด โดยความร่วมมือของหน่วยราชการ องค์การ และเอกชนอยู่บ้าง แต่ความมุ่งหมายในการควบคุมสินค้าเหล่านี้ก็เพื่อมิให้มีปริมาณการส่งออกนอกราชอาณาจักรมากเกินไป เพื่อป้องกันการค้าขาดดุลที่จะบังเกิดขึ้นภายในประเทศ กล่าวคือ เป็นการควบคุมภาวะการค้าให้เป็นไปอย่างมีระเบียบเพื่อไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้บริโภครภายในประเทศเท่านั้น หากมีความมุ่งหมายควบคุมคุณภาพของสินค้าขาออกไปทั้งหมดไม่ นอกจากสินค้าออกบางชนิดที่รัฐบาลสนใจเป็นพิเศษ เพราะได้เงินตราต่างประเทศมาก และเป็นสินค้าเหลือใช้ จึงมีการจัดมาตรฐานขึ้นเป็นการชั่วคราว ตามความต้องการของตลาดในต่างประเทศ และมีการควบคุมคุณภาพให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ซื้อ อย่างไรก็ตาม หากสินค้าที่ส่งออกไปถึงผู้ซื้อ และผู้ซื้อไม่พอใจในคุณภาพของสินค้าหรือจำนวนสินค้าขาดน้ำหนัก และผู้ซื้อตอวาหรือขอใหญ่ส่งสินค้าออกชดเชยค่าเสียหาย กระทรวงเศรษฐกิจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ไม่สามารถจะดำเนินการกับพ่อค้าที่ส่งสินค้าออกมีคุณภาพหรือขาดน้ำหนักได้ นอกจากผู้ส่งสินค้าออกจะชดเชยค่าเสียหายในทวยความเต็มใจ เพราะยังหวังจะติดต่อกับลูกค้าในโอกาสต่อไป พฤติการณ์เช่นนี้ ย่อมไม่ถือว่าเป็นการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกอย่างแท้จริง

ก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ หน่วยราชการต่าง ๆ ได้ดำเนินการควบคุมคุณภาพสินค้าขาออกบางชนิดที่สำคัญ ซึ่งขออธิบายเพียงย่อ ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ข้าว

กระทรวงเศรษฐกิจได้กำหนดมาตรฐานข้าวขึ้น ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๐ โดยมอบให้สภาการค้าเป็นผู้ตรวจสอบ และรับรองคุณภาพข้าวที่จะส่งออกนอกราชอาณาจักร โดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการนำเข้า และส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พ.ศ. ๒๔๘๒

๒. ยาง

การผลิตและการค้ายางอยู่ในความควบคุมของกองการยาง กรมกลีกรม ตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๔๘๒ และยางที่จะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ก็มีมาตรฐานสากล ซึ่งผู้ส่งออกทุกรายจะต้องปฏิบัติตามอยู่แล้ว ส่วนการควบคุมคุณภาพยางนี้ กองการยางได้ดำเนินการอยู่โดยทางอ้อม คือ บังคับให้มีการจดทะเบียนขออนุญาตทำการค้า ยางต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ ซึ่งมีหลักการที่จะอนุญาตให้แต่เฉพาะบริษัทห้างร้านที่มีหลักฐาน ดี และเชื่อถือได้เท่านั้น แล้วปล่อยให้บริษัทห้างร้านเหล่านั้นควบคุมคุณภาพกันเอง

๓. ไม้

เฉพาะไม้สักและไม้ยางซึ่งส่งออกไปต่างประเทศมาก สมาคมโรงเขี้ยวจักรแห่งประเทศไทยได้กำหนดมาตรฐานขึ้น และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ผู้ส่งไม้ส่งออกนอกราชอาณาจักร จะต้องดำเนินการตามระเบียบของเจ้าพนักงานกรมป่าไม้ ก่อนผ่านพิธีการศุลกากรสำหรับการ ตรวจสอบคุณภาพไม้ ขณะนี้ บริษัทผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบ (Surveyor) ยังคงดำเนินการ ตรวจสอบอยู่

๔. ปลาเค็ม

ขณะนี้กรมประมง มีหน้าที่ตรวจและรับรองคุณภาพของปลาเค็ม ตามมติของคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๔๘๔ กรมประมงจึงเป็นผู้ดำเนินการออกใบรับรองคุณภาพ ปลาเค็มเฉพาะที่ส่งออกจากท่าศุลกากรกรุงเทพฯ เพียงแห่งเดียว ปลาที่กรมประมง ตรวจสอบคุณภาพอยู่ขณะนี้มีปลาทุเค็มเพียงชนิดเดียว เพราะเป็นปลาที่ส่งออกมาที่สุก

๕ กระทรวงเศรษฐกิจ, ประกาศ "เรื่อง กำหนดมาตรฐานข้าว" วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๐, (พระนคร : โรงพิมพ์บุญสินธุ, พ.ศ. ๒๕๐๐), หน้า ๑.

๖ พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๔๘๒, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม ๕๕ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๔๘๒, หน้า ๑๕๐.

๗ พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม ๕๗, ตอนที่ ๑๒, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๘๔, หมวดที่ ๓.

๘ กรมประมง, หนังสือที่ ๒๓๔๔/๒๕๐๒ "เรื่อง การตรวจใบรับรองคุณภาพปลาเค็มที่ส่งออกนอกประเทศ" วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๐๒, แฉกเอกสารราชการของกองกรมประมง กรมประมง.

สินค้าขาออกทางเกษตรนอกจาก ๔ ชนิดดังกล่าวนี้ ยังไม่มีการจัดและควบคุมมาตรฐานเดิม แต่มีการส่งออกอยู่เสมอ ไก่แก่ ข้าวโพด ฝักออก ถั่วเขียว ถั่วลิสง นุ่นปุย ละหุ่ง แป้งมันสำปะหลัง มันสำปะหลังป่น งา เกือบ ครั่ง และพริกแห้ง นอกจากนี้เป็นสินค้าที่มีมูลค่าในการส่งออกน้อยมาก (โปรดพิจารณาสถิติเกี่ยวกับปริมาณและมูลค่าของสินค้าขาออกตามตารางที่ ๑ ประกอบ)

อนึ่ง สินค้าขาออกที่นำรายได้ให้ประเทศมากที่สุดในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เปรียบเทียบกับยอดรวมมูลค่าสินค้าขาออกทั้งหมดมีความสำคัญ เป็นร้อยละตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ยางพารา	๒๕.๘
(๒) ข้าว	๒๕.๘
(๓) ข้าวโพด	๖.๘
(๔) สินแร่ที่บุก	๖.๒
(๕) ไม้สัก	๕.๑
(๖) แป้งมันสำปะหลัง	๓.๑
(๗) ฝักออก	๒.๗
(๘) ไข่	๑.๕
(๙) กระบี่	๑.๑
(๑๐) ไม้ยาง	๑.๐
(๑๑) หนังสัตว์	๐.๘
(๑๒) เมล็ดละหุ่ง	๐.๘
(๑๓) นุ่นปุย	๐.๘
(๑๔) ครั่ง	๐.๗
(๑๕) ถั่วเขียว	๐.๖

เมื่อพิจารณาตัวเลขข้างบนนี้จะเห็นได้ว่า ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ ปรากฏว่ายาง ไม้ราคาดีขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง ข้าวตกลงมาเป็นอันดับที่สอง ของที่นำส่งแก่ท คือ ข้าวโพดได้ ด้ยตัวขึ้นมาทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็นอันดับที่สาม พืชไร่อื่น ๆ มีแป้งมันสำปะหลัง ฝักออก เมล็ดละหุ่ง หนังสัตว์ ครั่ง และถั่วเขียว มีความสำคัญขึ้นมาเป็นลำดับ

กรมการสนเทศ, รายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและผลการปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๓, (พระนคร . โรงพิมพ์ชาวพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๔), หน้า ๑๗.

ตารางท

ศัพท์สันสกฤตอาขยานเป็นสันสกฤตหลักและสันสกฤตโบราณตามศัพท์ของพระบาทสมเด็จพระ

๒๕๐๐ - ๒๕๐๕

ปริวรรต เป็น เมตริกต้น (ไม่ เป็นวิภक्तिเมตริก) มุคคา เป็น อานนทาน

สันสกฤต	๒๕๐๐		๒๕๐๑		๒๕๐๒		๒๕๐๓		๒๕๐๔		
	ปริวรรต	มุคคา	ปริวรรต	มุคคา	ปริวรรต	มุคคา	ปริวรรต	มุคคา	ปริวรรต	มุคคา	
ฐาว	๑, ๕๑๐, ๒๒๑	๑, ๖๒๑	๑, ๑๒๑, ๕๑๐	๒, ๕๑๐	๑, ๑๕๑, ๒๑๑	๒, ๕๑๐	๑, ๒๑๑, ๑๒๑	๒, ๕๑๐, ๑๒๑	๒, ๕๑๐	๑, ๕๑๐, ๕๑๐	๑, ๕๑๐
ยง	๑๒๕, ๕๑๐	๑, ๕๑๐	๑๒๕, ๕๑๐	๑, ๑๒๑	๑๒๕, ๕๑๐	๒, ๑๒๑	๑๒๕, ๕๑๐	๒, ๑๒๑, ๑๒๕	๒, ๕๑๐	๑๒๕, ๕๑๐	๒, ๑๒๑
ฐาว โยค	๖๕, ๑๒๑	๑๒๕	๑๒๑, ๕๑๐	๑๒๑	๑๒๑, ๑๒๑	๒๒๑	๕๑๐, ๑๒๑	๕๑๐, ๑๒๑	๕๑๐	๕๑๐, ๑๒๑	๕๑๐
ฐิก	๑๒๕, ๑๒๑	๕๑๐	๕, ๑๒๑	๒๒๑	๑๒๑, ๑๒๑	๕๑๐	๑๒๑, ๑๒๑	๑๒๑, ๑๒๑	๑๒๑, ๑๒๑	๑๒๑, ๑๒๑	๑๒๑
โยค	๑๒๕, ๑๒๑	๒๒๑	๑๒๑, ๕๕๕	๒๒๑	๑๒๑, ๒๒๑	๒๒๑	๑๒๑, ๒๒๑	๑๒๑, ๒๒๑	๑๒๑, ๒๒๑	๑๒๑, ๒๒๑	๑๒๑
โยค	๑๒๑, ๕๕๕	๑๒๑, ๒	๑๒๕, ๑๒๕	๑๒๑, ๕	๑๒๕, ๒๒๑	๑๒๑, ๕	๑๒๕, ๒๒๑	๑๒๕, ๒๒๑	๑๒๕, ๒๒๑	๑๒๕, ๒๒๑	๑๒๕, ๒๒๑
โยค	๒, ๒๒๑	๕๑๐, ๕	๕, ๑๒๑	๕๕๕, ๑	๑, ๒๒๑	๑๒๕, ๑	๑, ๒๒๑	๑, ๒๒๑	๑, ๒๒๑	๑, ๒๒๑	๑, ๒๒๑
โยค	๕๑๐, ๕๕๕	๕๑๐, ๕๕๕	๕๑๐, ๕๕๕	๒๒๑, ๐	๒๒๑, ๑๒๑	๕๑๐, ๑	๑๒๑, ๕๕๕	๑๒๑, ๕๕๕	๑๒๑, ๕๕๕	๑๒๑, ๕๕๕	๑๒๑, ๕๕๕

เสียง	๒๕๐๐		๒๕๐๑		๒๕๐๒		๒๕๐๓		๒๕๐๔	
	วิธาน	มูลคา	วิธาน	มูลคา	วิธาน	มูลคา	วิธาน	มูลคา	วิธาน	มูลคา
ปด	๑๔, ๑๒๑	๑๑, ๑	๒๑, ๒๑๑	๒๑, ๒	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑๑, ๑๑๑	๑๑๑, ๑๑๑	๑๑๑, ๑๑๑	๑๑๑, ๑๑๑
๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๒	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๓	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๔	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๕	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๖	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๗	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๘	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑
๙	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑	๑๑, ๑๑๑

ที่มา : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ, ๒๕๑๕, หน้า ๑๑-๑๕, ๑๖-๑๗

พ.ศ. ๒๕๑๕, หน้า ๑๑-๑๕,

เมื่อสินค้าพืชไร่ เช่น ข้าวโพก ปลูก เมล็ดละหุ่ง และอื่น ๆ ใกล้เคียงตัวเอง ขึ้นมาจนเป็นสินค้าขายออกที่สำคัญ มีมูลค่าในการส่งออกมาก ในขณะที่เกี่ยวกับสินค้าหลัก เช่น ไม้ เป็นต้น กำลังลดปริมาณและมูลค่าในการส่งออกทุกปี โดยเฉพาะข้าว ซึ่งเป็นสินค้าสำคัญที่สุดก็อยู่ในความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศมาก ปริมาณที่ส่งออกก็ลดลง เนื่องจากผล เมืองของประเทกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ฉะนั้น เมื่อคณะปฏิวัติได้เข้ามา รับภาระบริหารราชการของประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ เป็นต้นมา ได้พยายาม ปรับปรุงงานทุกสาขาของประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยลำดับ โดยเฉพาะในสาขาการ เศรษฐกิจของประเทศ ในทำงานกำหนดมาตรฐานสินค้า ปรากฏว่า พล.อ.ประภาส จารุเสถียร ผู้อำนวยการฝ่ายพลเรือน กองอำนาจการฝ่ายพลเรือน วิศวกรรมหลวง กองบัญชาการคณะปฏิวัติ ได้มีความเห็นในที่ประชุม เรื่องการส่งเสริมการผลิตและการจำหน่าย พืชไร่ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๑ ว่า

...การปลูกพืชไร่ของประชาชนชาวไทยนั้นได้ทำกันมานานแล้ว แต่ว่า ไม่ได้ถือเป็นอาชีพหลัก เช่นการปลูกข้าว เพราะขณะนั้นผู้ผลิตยังไม่เห็น ประโยชน์อันแท้จริง แม้ไม่กระทำก็ยอมอยู่กันได้โดยไม่เดือดร้อน ส่วนชาวนั้น เป็นของจำเป็นแก่ชีวิต จึงต่างคนต่างมุ่งทำกันเป็นอันคัมแรก เพราะนอกจาก ได้บริโภคในครัวเรือนแล้ว ก็นำส่วนที่เหลือไปขายได้เงินตรามาใช้จ่ายใน สิ่งที่จำเป็นอื่น ๆ ได้ ส่วนพืชไร่อย่างอื่นจะมีปลูกกันบ้างก็เฉพาะสำหรับใช้ บริโภคในครอบครัว แต่ที่คิดว่าจะการณของบ้านเมืองทั้งในและนอกประเทศ ได้เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้นว่าดินฟ้าอากาศไม่เป็นปกติ จำนวนพลเมืองเพิ่ม มากขึ้น ฉะนั้น ประชาชนจะอาศัยแต่เพียงการปลูกข้าวอย่างเดียวย่อมไม่ได้ ซึ่งเรื่องนี้ทางราชการก็ได้วางโครงการส่งเสริมให้ประชาชนได้ผลิตพืชไร่ ไร่แล้ว แต่วยังไม่ได้ผลสมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ กระทรวงพวง กรมผู้แทนที่เกี่ยวข้องของราชการประสานงานกันโดยใกล้ชิด ผลผลิตที่ได้จาก การส่งเสริมกลับขายไม่ได้ หรือขายได้ในราคาต่ำ ในที่สุดผู้ผลิตก็เกิดความ ท้อถอยและเลิกกันไป...เห็นสมควรให้มีการควบคุมคุณภาพของสินค้าที่จะส่ง ไปจำหน่ายทางประเทศ เพื่อรักษาตลาดและชื่อเสียงสินค้าของประเทศไทย ให้อยู่ในความนิยมเชื่อถือของต่างประเทศ...

ต่อมา กระทรวงเศรษฐกิจจึงได้เสนอแผนการและหลักการไปยังผู้อำนวยการ ฝ่ายพลเรือน โดยให้มีคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรฐานสินค้าขายออกขึ้นคณะหนึ่ง ดำเนิน การโดยยึดถือหลักการสำคัญ ๒ ประการ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากกองบัญชาการคณะปฏิวัติ ดังนี้

๑๐ กองอำนาจการฝ่ายพลเรือน กองบัญชาการคณะปฏิวัติ "รายงานการประชุม เรื่อง การส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายพืชไร่" ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๑. พบเอกสาร ราชการของสำนักงานมาตรฐานสินค้า กระทรวงเศรษฐกิจ.

๑) ต้องกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าขาออกที่สำคัญ ๆ ขึ้น

๒) ต้องมีการควบคุมการตรวจสอบและการออกใบรับรองคุณภาพสินค้าให้รัดกุม แต่การที่จะให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ดำเนินไปด้วยดี ไม่กระทบกระเทือนต่อการกาษาออกของประเทศนั้น กระทรวงเศรษฐกิจเห็นควรดำเนินการดังนี้

(๑) วางวิธีการปฏิบัติให้สะดวกและไม่เป็นการแก่พ้อค่า มิฉะนั้น จะทำให้ราคาค้นทุนของสินค้าขาออกสูงขึ้น จนไม่อาจแข่งขันกับต่างประเทศได้

(๒) เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว การตรวจสอบและการรับรองคุณภาพสินค้าทั่วไปควรส่งเสริมให้เอกชน (surveyor) จัดทำ

(๓) ทางราชการควรควบคุมบริษัทห้างร้านที่ประกอบกิจการตรวจสอบคุณภาพสินค้า (surveyor) รวมทั้งพนักงานตรวจสอบด้วยอย่างใกล้ชิด โดยการบังคับให้มีการจดทะเบียนขออนุญาตประกอบกิจการตามเงื่อนไขที่จะกำหนดขึ้น

การที่จะให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวข้างต้นนี้ ก็จะต้องออกกฎหมายและกฎกระทรวงกำหนดวิธีการเพื่อใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดมาตรฐานสินค้าขาออกจึงได้พิจารณาร่างกฎหมายการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกขึ้น ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศเป็นกฎหมาย เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๐๓ เรียกว่า "พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓" และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ศกเดียวกัน เป็นอันว่าพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเกี่ยวกับการจัดและควบคุมมาตรฐานสินค้าขาออกที่ราชอาณาจักรไทยตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๑๑ กองอำนวยการฝ่ายเทคโนโลยี กองบัญชาการคณะปฏิวัติ, หนังสือที่ ๑๔๑๔/๒๕๐๑ "เรื่อง การควบคุมคุณภาพสินค้าขาออก" ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๑, แฟ้มเอกสารราชการ ของส่วนงานมาตรฐานสินค้า กระทรวงเศรษฐกิจ.